

V Českých Budějovicích 28. 11. 2025

Milí přátelé,

Vstoupili jsme do požehnaného času adventu, kdy se naše srdce připravují na příchod Spasitele. Advent máme ponejvíc spojený s přípravou na Vánoce, nemálo lidí však v něm prožívá stres, aby všechno chystání, ať už se jedná o dárky, cukroví, úklid, výzdobu, přání stihli. Jde ale o víc, je to doba naděje, ticha a otevřenosti Bohu. Je to příležitost znovu si uvědomit, že Bůh přichází i dnes – do našeho života, do našich rodin, do našich srdcí. Tato doba je spojená s očekáváním. Na co si vzpomenete, že jste očekávali – s radostí, v napětí anebo snad s úzkostí? Přišly pak „slzy“ radosti nebo bolesti? S kým a jak jste radostné nebo bolestné chvíle prožívali?

Připomeneme si, co se vlastně skrývá za tajemným slovem advent, probouzejícím fantazii a rozeznávajícím v našich myslích touhu po lásce a zázraku. Slovo advent pochází z latinského "Adventus", jež znamená příchod. První náznaky adventní doby nacházíme v polovině 4. století ve Španělsku a v Galii. V dnešní době má čtyři neděle, nebylo tomu ale tak vždy. Po staletích se totiž v různých zemích, dokonce i v částech jedné země, lišil začátek adventu, a tedy i trvání adventu – někde začínal svátkem sv. Martina, jinde 15. prosince, ještě jinde 1. prosince, nebo nedělí po sv. Martinovi. V Římě začínal advent v neděli po sv. Kateřině, už v 8. st. to podle toho uzákonil ve francké říši král Pipin a jeho syn Karel Veliký, a to se postupně rozšířilo dál. Už v 11. st. se tato doba adventu se 4 nedělemi ustálila v západokřesťanském světě. 1. neděle adventu tak může být mezi 27. 11. a 3. 12., letos je to v podstatě pěkně uprostřed. Mezi 12. až 13. století se stal advent začátkem nového liturgického roku, který do té doby začínal Vánocemi.

Advent nás má vést ke zklidnění, rozjímání, je dobou, kdy si uděláme čas na sebe a své nejbližší a také na Boha. Prožívání adventu nám připomíná první příchod Ježíše Krista na svět a také dobu, kdy židé očekávali příchod Vykupitele a starozákonní proroci jej ohlašovali.

Zároveň vyjadřujeme touhu po druhém příchodu Ježíše Krista na konci časů a rovněž do svého vlastního života. Co jste měli či máte na adventu nejraději? Proměňovalo se to v průběhu vašeho života?

Letos se také uzavírá Svatý rok, čas milosti, kdy jsme byli zvláštním způsobem pozváni k prohloubení víry a k přijetí Božího milosrdenství. Možná si kladete otázku: „Co to znamená pro mě, když už jsem starý, když už nemohu tolik pracovat?“ Kéž by byla pro všechny odpověď jednoduchá a krásná: stále můžete dávat – svou modlitbu, svou trpělivost, svou moudrost, svůj úsměv. Vaše slova povzbuzení, Vaše víra mohou být darem pro Vaše děti, vnoučata i pro ty, kdo vás potkávají. O to víc je někdy potřeba důvěry a čekání, když to není někdy vidět.

Při pohledu na Pannu Marii vidíme ženu, která očekávala narození svého dítěte, ale zároveň svého Pána a Spasitele. Byla plná důvěry, i když nevěděla, co všechno ji čeká. Též my jsme pozváni k takové důvěře – přijmout Boží plán, i když je někdy zahalen tajemstvím. Advent nás učí čekat s otevřeným srdcem, s nadějí, že Bůh koná velké věci i v našem stáří.

Blíží se Vánoce – den, kdy se Bůh stal člověkem. Ne proto, aby nás soudil, ale aby byl s námi. To je radostná zpráva: nejsme sami! Možná už nemůžete běhat po obchodech nebo připravovat velké oslavy, dokonce už někteří nemáte ani pro koho, ale můžete přinést to nejdůležitější – pokoj, lásku a modlitbu.

Milí přátelé, prosím, nezapomeňte: vaše životní zkušenost, vaše víra a vaše modlitby jsou nenahraditelné. Adventní čas a Vánoce jsou příležitostí znovu objevit, že i ve stáří máme poslání – být svědky naděje.

Přeji vám požehnaný advent, radostné Vánoce a pokoj v srdci. Ať vás naplní slova anděla: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost: Dnes se vám narodil Spasitel.“ (Lk 2,10–11)

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory